

Els dies imparells

Carles Llopis

**XX Premis Universitat de València
d'Esriptura de Creació, 2023**
Poesia en valencià

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, tret d'excepció prevista per la llei. Dirigiu-vos a CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals d'algun fragment d'aquesta obra.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda, transmesa o publicada de cap manera ni per cap mitjà sense autorització expressa dels propietaris del copyright.

En la XX edició dels Premis Universitat de València d'Espectura de Creació, any 2023, en la modalitat de poesia en valencià, un jurat format per Sènia Mulayali, Imma López-Pavia, Robert March Tortajada i Begonya Pozo Sánchez com a secretària, declarà guanyadora l'obra *Els dies imparells*, de Carles Llopis Rodríguez. Aquests premis estan organitzats per la Delegació d'Estudiants mitjançant el Servei d'Informació i Dinamització (Sedi), amb la col·laboració de la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació i les aules de Narratives, Poesia, Arts Escèniques i Cinema del Vicerectorat de Cultura i Societat.

VNIVERSITAT
D VALÈNCIA

Servei d'Informació i Dinamització **SeDi**

1a edició: desembre de 2023

© **del text:** Carles Llopis

© **d'aquesta edició:** Universitat de València

Motiu de coberta: Josep Olaso Garcia - Edicions 96

Disseny i maquetació: Josep Olaso Garcia - Edicions 96

Revisió lingüística: Maria Josep Escrivà Vidal - Edicions 96

Apartat de correus 23, 46670 la Pobla Llarga

Telèfon d'atenció: 96 246 11 04

ISBN: 978-84-19149-62-6

DL: V-4287-2023

Els dies imparells

Carles Llopis

EN DEJÚ

Era desembre i sempre plorava.
En els confins d'una casa blanca
hi havia l'àvia; escoltava tangos
i sempre, sempre plorava.

Un rostre engolit,
l'estigma d'algú dejú.
Cau rosada els dies imparells
on s'esbrava l'amor adolescent.

Van i venen amb bèsties de càrrega
i amb les mans pregunten per tu.
Que quan serà el dia del casament,
que quina lluna més rodona...

CARN FRESCA

Entre els joncs, l'aire i tu, el mateix,
amb una mirada de trencadís,
amb el salnitre arrapat a la pell,
fas saltar la pedra plana en el riu.

Fas una conca amb les mans
i beus l'aigua freda de la font;
et van prohibir beure d'ella,
perquè l'aixeta perfila la set.

Dins d'un mirall còncau
som reflexos aleatoris,
carn fresca, caps d'all,
cleptòmans de coralls.

T'apropes lentament a mi,
i al costat hi ha els parotets,
i en la superfície, sabaters,
i una llum escorredissa.